

SENTÈNCIA

Magistrats Srs.

Concepció BARON MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Canòlic MINGORANCE CAIRAT

Andorra la Vella, 18 de desembre del 2018.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000182/2017, seguida pel presumpte delictes major d'homicidi en grau de temptativa, i del delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic, contra M. R. A., nascuda el 10 de desembre del 1978 a Tulua (Colòmbia), filla d'Angel Gabriel i Maria Omaira, de nacionalitat colombiana, en presó provisional per raó d'aquesta causa d'ençà el dia de la vista; defensada pel lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ; és part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Alexandra CORNELLA SOLÀ; és ponent i redactora de la sentència la Magistrada Sra. Canòlic MINGORANCE CAIRAT.

RESULTANT PRIMER.- Són fets provats i així es declara, que M. R. A. conegué a P. J. B. L. als voltants de l'any 2007, iniciant una relació molt inestable, sense convivència, i amb trencaments constants. Entre 2010 i 2014 no tingueren cap contacte i a partir del 2015 reinicien la seva relació,

amb intervals de convivència, mantenint però la tònica de la inestabilitat amb trencaments i reconciliacions continus.

Durant el Nadal del 2016, marxen junts de vacances a Colòmbia, on trenquen novament la relació, tornant P. J. B. L. a Andorra al mes de gener, amb els seus fills i sense M. R. A.. Per P. J. B. L. en aquella ocasió el trencament és definitiu i inicia una nova relació a Andorra. M. R. A. el truca per Sant Valentí, amb la intenció de reprendre novament la vida de parella, però P. J. B. L. s'hi nega, dient-li que ja està amb una altra persona i demanant-li que no el truqui més de manera clara i grollera, arribant a bloquejar-la en el telèfon per evitar que pugui entrar en contacte amb ell.

M. R. A. insisteix prop de l'entorn de P. J. B. L. per mirar de forçar una trobada entre ambdós, al que P. J. B. L. sempre es nega. El dia 1 de març M. R. A. torna a Andorra i va directament al domicili de P. J. B. L. a la Vall d'Incles, però P. J. B. L. no s'hi troba i demana al seu company de pis, F. G. B., que no li obri la porta, i que es faci l'adormit. F. G. B. era amic de M. R. A. des de feia 10 anys, pel que es coneixien perfectament i M. R. A. el trucava de manera insistent per preguntar-li per P. J. B. L. i a fi que li confirmés si aquest tenia una nova relació.

P. J. B. L. li diu per telèfon a M. R. A. que marxi al seu apartament de Cambrils i que en tot cas ell baixaria a Cambrils el dissabte següent per parlar amb ella. M. R. A. tornà al seu pis i esperà que P. J. B. L. baixés, però no ho feu, doncs només pretenia donar-li llargues.

El 8 de març del 2017, M. R. A. entén que P. J. B. L. no baixaria a Cambrils a trobar-se amb ella, i decidí pujar a Andorra, doncs encara tenia en la seva possessió un joc de claus del pis de P. J. B. L..

Un cop al Principat, sense poder precisar l'hora, però cap al migdia, anà al pis de P. J. B. L. i F. G. B. a la Vall d'Incles. A partir de les 14.47 hores, envià més de 20 missatges de whatsapp a F. G. B. a fi de saber quan arribava al domicili i quan hi arribaria P. J. B. L.. En contestar-li F. G. B. que es trobava a la feina, M. R. A. sortí del pis i anà a prendre quelcom al bar D. que es trobà dins la mateixa urbanització, parlant una estona amb un conegut i tornant novament al pis abans que arribessin els seus ocupants. M. R. A. entra dins la cambra de P. J. B. L. i s'amaga, amb la seva bossa de mà, i un ganivet, dins l'armari de la cambra.

Sobre les 17.30 hores, F. G. B. entrà al pis, i M. R. A. continuà enviant-li missatges des de dins de l'armari, per no alertar-lo de la seva presència, malgrat el sentia dins el pis. Continuà dins l'armari, oculta, unes dues hores més, aproximadament, fins que entrà al pis P. J. B. L., acompanyat del seu fill J. B. L., de 5 anys d'edat, conegut per L..

M. R. A., en sentir la veu de P. J. B. L. que parlava amb F. G. B. a la cuina-menjador, sortí de l'armari, portant un ganivet amagat a la mà. En veure-la, P. J. B. L. li digué "Que haces aquí". Ella respongué que només volia parlar, però P. J. B. L. insistí dient-li "fuera de mi casa". S'acostà cap a ella i l'agafà del braç per a acompanyar-la a la porta de sortida. En aquell moment, M. R. A. aprofità que P. J. B. L. li donà l'esquena per agafar-lo per la camisa amb la mà dreta, immobilitzant-lo, mentre amb l'esquerra li posà el ganivet al coll, fent-li prou pressió per a que P. J. B. L. notés el ganivet al coll, mentre li deia "Hablemos, por favor hablemos". P. J. B. L. cridà a F. G. B. "Me está pinchando, me está pinchando". M. R. A. mantenia P. J. B. L. agafat pel coll amb el ganivet i l'arrossegà fins al bany, on intentà tancar la porta, mentre P. J. B. L. deia a F. G. B. que anés a buscar ajuda i s'endugués al nen, que estava presenciant tot el succeït, doncs es trobava amb el seu pare a la cuina-menjador. F. G. B. fugí emportant-se al nen, deixa la porta ajustada amb una cadira de fusta per evitar que es tanqui, i surt corrents fins al bar D., als baixos de la urbanització, per a demanar ajuda, des d'on trucarà al Servei de Policia.

En aquell moment, P. J. B. L. ja pateix una primera ferida incisa, essent aquesta superficial. P. J. B. L., aconsegueix evitar que M. R. A. pugui tancar-lo al bany, tot i que li enganxà el 4t dit de la mà esquerra a la porta, però aquest fet li permet tornar a obrir i sortir del bany, intentant arribar a la porta del pis, per poder accedir a l'escala de sortida. Tot i que aconsegueix arribar a l'entrada, no pot desprendre's de M. R. A. que continua agafada a ell, forcejant ambdós, fins que aconsegueix immobilitzar la mà de M. R. A. que aguanta el ganivet, i fer-se amb el mateix. En veure M. R. A. que no pot mantenir el control sobre el ganivet, amb l'altra mà obre la nevera i en treu un pot de maionesa, amb el que picà al cap de P. J. B. L. en dues ocasions, ocasionant-li diverses ferides en trencar-se el pot, a banda d'una contusió a la regió parieto-occipital.

Per raó del cop i en quedar mig estabornit P. J. B. L. deixa anar la mà de M. R. A., aprofitant M. R. A. per anar fins al taulell de la cuina i agafar un segon ganivet, iniciant-se un nou forceig, ara a la cuina-menjador, entre M. R. A. i P. J. B. L.. M. R. A. clavà el ganivet a P. J. B. L., novament a la zona

del coll en trajectòria de dalt cap a baix, causant-li una ferida incisa. En aquell moment, P. J. B. L. pren consciència de la gravetat de les seves lesions i diu a M. R. A. que aniria a la presó, que l'estava matant, al que M. R. A. li respongué "Hoy nos vamos a matar los dos". P. J. B. L., aconsegueix fer-se amb el ganivet i el pot de maionesa i ho llençà al balcó, on surt per mirar de demanar auxili.

M. R. A. mentrestant agafa un tercer ganivet, aquesta vegada de serra, i surt al balcó agredint novament a P. J. B. L.. P. J. B. L. mira de defensar-se de l'atac, però M. R. A. l'agafa pel coll amb una mà, mentre amb l'altra li clava el ganivet amb prou força com per doblegar la fulla, de baix cap a dalt, entrant la fulla pel coll i sortint per la cavitat bucal. Aquesta ganivetada avarca des de la banya superior del tiroides fins a l'espai para faringi i retro faringi amb compressió de la jugular, essent una zona d'òrgans vitals que podia haver comportat la mort de la víctima.

En aquell moment, P. J. B. L., malferit, aconsegueix arribar al replà de l'escala, forcejant contínuament amb M. R. A., que el vol forçar a entrar novament al pis. P. J. B. L. aconsegueix apretar prou fort el canell de M. R. A., que deixa caure el ganivet pel forat de l'escala, fins a la planta -1. En no tenir M. R. A. cap arma, P. J. B. L. l'empenta i la fa caure per l'escala, aprofitant per agafar la cadira que F. G. B. havia deixat a la porta, i protegint-se amb la mateixa per mantenir a M. R. A. a una distancia, arriba al carrer on demana ajuda i és auxiliat per I. C. R. P. i altres persones que li prestaren la primera assistència.

Mentre intentaven tallar la hemorràgia a P. J. B. L., M. R. A. tornà al pis i sortí al balcó, veient com P. J. B. L. queia al terra al carrer i era ajudat per les persones que es trobaven als llocs. Llavors M. R. A. envià un missatge a N. M. V., mare dels fills de P. J. B. L., i amiga seva, dient-li: "N. M. V. mate a P. J. B. L., lo mate, el siempre se burlava de mi N. M. V., siempre, siempre y yo vine y el me trato mal y yo lo mate, lo mate N. M. V.". Llavors entrà al pis i restà a l'espera de l'arribada dels agents de policia.

De resultes de l'agressió, P. J. B. L. patí una ferida d'entrada a cara lateral esquerra inferior a regió inframandibular, una ferida incisa inferior i posterior a la ferida d'entrada, una ferida a cuir cabellut, disfàgia, edema i crepitació a dit anular de mà esquerra, ferida incisa superficial supraclavicular, ferides superficials a ambdues mans, equimosi a nivell de cara interna de braç dret i colze, placa d'alopècia a cuir cabellut i trastorn

d'estrès posttraumàtic, patologia, aquesta, que també pateix el seu fill menor, J. B. L., en haver presenciada la primera agressió.

RESULTANT SEGON.- El Ministeri Fiscal, en el decurs de la vista oral, eleva a definitiva la seva qualificació provisional, i considera els fets constitutius d'un delictes major d'homicidi en grau de temptativa, i del delictes de maltractament en l'àmbit domèstic, delictes tipificats i penats, respectivament, als articles 102 i 114.2 del Codi Penal. Atesa la gravetat dels fets, doncs les lesions no obeeixen a un forceig, sinó a una agressió directa i voluntària, manté la petició de pena efectuada en la qualificació provisional, i sol·licita que li sigui imposada a M. R. A. una pena de presó ferma de 7 anys i la pena complementària d'expulsió del Principat, així com que sigui condemnada al pagament de les despeses processals causades.

Considera que no és d'aplicació l'atenuant d'arravatament, doncs no es troba en cap estat patològic, sinó que únicament pateix una situació d'ira pel fet que P. J. B. L. no vol reprendre la relació de parella.

En concepte de responsabilitat civil, sol·licita que la processada sigui condemnada a indemnitzar a la CASS en l'import de 2.682'82 €, i a P. J. B. L. en els imports de 3.000 € en concepte de perjudici estètic, 7.500 € en concepte de pretium doloris, 2.049'04 € en concepte d'IPP, i 2.250 € en concepte de pretium doloris sofert pel seu fill menor.

RESULTANT TERCER.- El lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ no es mostra, en el seu escrit de qualificació provisional, d'acord amb els fets exposats per l'acusació, doncs considera que cal tenir en compte la versió de la seva defensada que ha estat ferma i constant, i no pot ser desvirtuada pels testimonis, i el fet que la processada no tingué mai intenció de matar. Considera per tant els fets constitutius dels delictes de lesions doloses causades amb objectes amb perill de produir lesions més greus, i maltractament en l'àmbit domèstic, dels articles 115.2 i 114.2 del Codi penal, en no haver quedat acreditat l'element subjectiu del delictes d'homicidi.

Entén que concorre l'atenuant d'obrar per causes o estímuls que hagin produït arravatament, obcecació o un estat passional de l'article 29.1 del codi penal, pel que sol·licita una pena única de dos anys de presó, ferma la que ja

ha complert de manera provisional, i la resta condicional, amb un termini de suspensió de la pena de 4 anys.

Pel que fa a la responsabilitat civil es mostra d'acord en indemnitzar a la CASS en l'import reclamat, sense interessos, i a P. J. B. L. en l'import de 2.000 € pel que fa al perjudici estètic, 7.500 € en concepte de pretium doloris i 1.500 € en concepte de perjudici dolorós del menor J. B. L.. Pel que fa a la incapacitat parcial permanent, s'oposa a l'import, fins que no s'acrediti quin era el salari de P. J. B. L. a la data dels fets.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitiva la seva qualificació provisional.

CONSIDERANT PRIMER.- Pel que fa al relat de fets provats, no hi ha cap contradicció respecte als mateixos fins al punt en que M. R. A. apareix al menjador, essent cronològicament la primera divergència, respecte a si ja duia o no el ganivet a la mà. En aquest sentit no pot ser retinguda la versió de la processada, en el sentit que no duia cap ganivet, i que no fou fins que fou agredida per P. J. B. L., que anà a buscar el ganivet, atès que tenia por d'aquest. En qualsevol cas, el que sí és pacífic, és que en aquell moment era present al pis, F. G. B., amic de M. R. A. des de feia més de 10 anys, i que es trobava en la mateixa estança que P. J. B. L. i M. R. A., i per tant és testimoni directe dels fets. En aquest sentit la declaració de F. G. B. és clara i coincideix plenament amb el relat de fets efectuat per P. J. B. L., doncs relata com M. R. A. surt de l'habitació amagant el ganivet a la mà, i quan P. J. B. L. vol agafar-la pel braç per fer-la fora, l'agafa des de darrera amb una mà pel coll i amb l'altra mà li posa el ganivet contra la pell, mentre P. J. B. L. li cridà "me pincha, me pincha". Tot i que no veu el ganivet perquè M. R. A. el tapa amb la mà, en la declaració que es prengué com a prova pre-constituïda, i quin enregistrament consta en autes, es veu clarament com gesticula indicant la mateixa posició que P. J. B. L. repetirà durant la reconstrucció. En cap moment veié cap tipus d'agressió de P. J. B. L. envers M. R. A., i manifesta que marxa del pis quan ambdós es tanquen al bany, doncs M. R. A. arrossega allà a P. J. B. L. amenaçant-lo amb el ganivet, resistint-se P. J. B. L. i demanant ajuda, doncs ja sentia la primera ganivetada.

Tampoc sembla coherent que si M. R. A. havia estat agredida i tenia por de P. J. B. L., quan aquest el que volia era que marxés, enlloc d'abandonar el pis i refugiar-se a l'exterior, anés a buscar un ganivet, i tractés

d'imposar a P. J. B. L. la seva presència per la força, el que no concorda amb la situació d'atemoriment, sinó més aviat amb una emoció d'ira o rabia.

CONSIDERANT SEGON.- A banda de la coincidència entre la reconstrucció dels fets duta a terme per P. J. B. L., i la declaració del testimoni, també les lesions constatades pel Servei de medicina legal i forense són coherents amb aquesta versió. P. J. B. L. patí un edema i crepitació a dit anular de mà esquerra, compatible amb enganxar-se el dit a la porta, el que concorda amb l'explicació que intenta evitar que M. R. A. el pugui tancar al bany, agafant la porta, mentre ella fa força per tancar-la.

També les ferides incises constatades pel Servei de medicina legal i forenses, i fotografiades quan P. J. B. L. encara es troba hospitalitzat concorden perfectament amb el relat dels fets. Doncs s'objectiven tres ferides diferents a nivell de coll, una superficial al voltant del coll, que concorda amb la primera agressió, quan F. G. B. encara està present al pis, una segona que ja és d'entrada i que concorda amb la segona ganivetada descrita, que es produeix a la cuina-menjador, de dalt cap a baix, i una tercera, la més greu, amb risc per a la vida, i en sentit ascendent des de la banya superior del tiroides i fins a la cavitat bucal.

A banda de les lesions produïdes pels tres ganivets, també es constata la lesió produïda pels cops amb el pot de vidre al cap, i que causen una ferida a cuir cabellut, a banda de l'hematoma, i una placa d'alopecà.

P. J. B. L. presenta també diferents ferides superficials a les mans i equimosi a nivell de la cara interna del braç, lesions clarament defensives que confirmen la condició de víctima que mantingué al llarg de tota l'agressió.

M. R. A. en canvi no patí cap ferida de consideració, sinó únicament petites ferides incises superficials a la mà dreta, pròpies de sostenir el ganivet amb força mentre P. J. B. L. intentava prendre-li; i hematomes als canells, produïts per la força exercida per P. J. B. L. quan intentava allunyar-la, i controlar la mà que sostenia el ganivet, però no presenta cap hematoma o lesió que pugui explicar-se per una agressió directa.

CONSIDERANT TERCER.- Malgrat L. F. G. D. J. no comparegué a la vista oral, la declaració que prestà davant el Batlle instructor és molt clara respecte al que veié al balcó del domicili de P. J. B. L. i en aquest sentit

confirma que no veié un forceig, sinó que P. J. B. L. sortí al balcó amb sang al cap i M. R. A. sortí dos segons després, esverada, i li clavà el ganivet al coll, en la part lateral, mentre P. J. B. L. demanava auxili, i que P. J. B. L. aconseguí entrar al pis novament quan M. R. A. intentava clavar-li novament el ganivet.

En el mateix sentit declarà en el decurs de la vista oral I. C. R. P., que es trobava al carrer, a poca distància del balcó, i pogué veure clarament com P. J. B. L. sortia al balcó demanant auxili i segons després sortia M. R. A. amb un ganivet. Manifestà que P. J. B. L. feia gestos defensius, i que M. R. A. l'agafà amb una mà pel coll aguant-li el cap i fent-lo baixar, mentre amb l'altra li clavà el ganivet amb un gest de baix cap dalt, amb força, gesticulació que repetí davant el tribunal, i que mostra clarament com es produí la ferida més greu de les patides per P. J. B. L. aquella tarda.

CONSIDERANT QUART.- A banda dels tres testimonis presencials dels fets, i les conclusions extretes pel Servei de Medicina legal i forense, a la vista de les lesions constatades, també la inspecció ocular i la prova d'ADN confirmen els fets continguts en el resultant de fets provats, doncs es trobaren al pis tres ganivets. El ganivet que M. R. A. feu servir inicialment es trobà al menjador, amb restes de sang de P. J. B. L., al balcó, es trobà el segon ganivet i el pot de maionesa a terra, on els hauria llençat P. J. B. L.. També aquests amb sang de P. J. B. L., i finalment, el tercer ganivet, el de serra, es trobà al terra del subsòl, a la sortida, on hauria caigut pel forat de l'escala, amb la fulla doblegada degut possiblement a l'aplicació d'una força en direcció a la dreta des del mànec.

Les proves d'ADN confirmaren que als tres ganivets i al pot de maionesa les restes de sang trobades es corresponien a sang de P. J. B. L..

CONSIDERANT CINQUÈ.- Establerts els fets, cal valorar la concurrència de l'element subjectiu, l'ànim de matar o animus necandi, que és l'element controvertit a la vista de les qualificacions presentades i sostingudes durant la vista oral. La voluntat o no de matar és l'element que determinarà si ens trobem davant una temptativa d'homicidi, o al contrari, davant un delicte de lesions doloses, com considera la defensa de la processada. Per a determinar quina era la voluntat en el moment dels fets hem d'analitzar els actes que ens permeten exterioritzar dita voluntat i que són, segons la constant jurisprudència: l'ús d'armes o mitjans idonis per

matar, el tipus d'atac, el nombre d'atacs, les condicions i especialment la conducta immediatament anterior i posterior a l'acte delictiu. El conjunt d'aquests elements és el que permetre concloure quin era la voluntat de l'autor, sense que hagin de concórrer tots ells, sinó que cal fer una valoració conjunta i complementària de les esmentades circumstàncies, segons la jurisprudència més recent d'aquest Tribunal (Sentències de 27 de gener del 2016 o de 4 de desembre del 2018).

Pel que fa a l'ús d'arma o mitjà idoni per matar, M. R. A. emprà fins a tres ganivets diferents per a agredir P. J. B. L., a banda del pot de vidre que agafà de la nevera. Essent per tant tots ells estris tallants idonis per causar la mort.

Totes les ferides patides per P. J. B. L., a banda de les merament defensives, es troben a la zona del coll. És evident que es tracta d'una part del cos on s'allotgen òrgans vitals, havent passat una de les ganivetades prou a prop de la jugular com per a comprimir la mateixa. Aquesta ganivetada, es produeix, com relata el testimoni, quan M. R. A. el reté amb una mà a l'alçada del cap, i amb l'altra li clava el ganivet amb força en sentit de baix cap a dalt, mode d'execució que no pot tenir altra intenció que causar la mort.

Pel que fa al nombre d'atacs, cal valorar no només que foren tres, sinó la manera en que es produïren, doncs M. R. A. perdé l'arma en dues ocasions, malgrat el qual no fou contraatacada en cap moment, sinó només comminada a marxar dels llocs, i al contrari, el que feu fou cercar un altre ganivet per continuar amb l'agressió. M. R. A. no deixa d'atacar a P. J. B. L. en cap moment i si l'agressió finalitza és únicament perquè aquest aconsegueix fugir, però no per voluntat de la processada, que el persegueix fins a l'escala de sortida.

Les condicions en que es produeixen els fets són també rellevants, especialment la conducta de M. R. A. abans i després de l'atac. És perfectament conscient que P. J. B. L. no la vol veure i encara menys que entri al seu domicili. Així li ha manifestat en diversos missatges i a través de tercers. De fet, M. R. A. declarà que quan F. G. B. arriba al domicili ella continua amagada perquè sap que aquest avisarà a P. J. B. L. de la seva presència i llavors ell no tornarà a casa per no veure-la. Malgrat aquesta situació, ella entra dins el pis quan sap que no hi haurà ningú, del que se n'assegura mitjançant nombrosos missatges que envia a F. G. B. el mateix dia per saber on és i quan tornen a casa. Deixa les seves coses dins la

cambrà per a que F. G. B. no les vegi quan arriba i s'amaga dins un armari, prop de dues hores, amb una pedra de formigó i un ganivet, a l'espera que P. J. B. L. entri a casa. En aquest sentit la declaració de F. G. B., a més de la de P. J. B. L., és determinant, doncs declarà que M. R. A. aparegué a la porta de l'habitació amagant el ganivet a la mà, i que quan P. J. B. L. s'acosta a ella per fer-la fora l'agafa des de darrera pel coll amb una mà, immobilitzant-lo, i amb l'altra li posa el ganivet al coll. Després de la primera ferida, quan P. J. B. L. ja sagna, va a buscar un segon ganivet per tornar a apunyal-lo a la zona del coll. P. J. B. L. és clar quan declara que M. R. A. li digué "hoy nos vamos a matar los dos", el que mostra clarament quina era la seva intenció. I la ganivetada més greu és produeix després d'aquesta frase, quan P. J. B. L. ja té dificultats per parlar i nota que té sang a la boca. Això malgrat P. J. B. L. està al balcó demanant ajuda, pel que la processada ja li havia causat lesions importants. Finalment, quan P. J. B. L. aconsegueix fugir del domicili i arribar al carrer on rep ajuda de tercers, M. R. A. envia des del lloc dels fets un missatge a N. M. V., que diu textualment "*N. M. V. mate a P. J. B. L., lo mate, el siempre se burlava de mi N. M. V., siempre, siempre y yo vine y el me trato mal y yo lo mate, lo mate N. M. V.*". Aquest missatge evidencia que no es tracta d'una mort accidental, sinó que l'acció ve motivada per la ira que li provoca pensar que P. J. B. L. l'ha menyspreada.

Tots aquests elements, valorats conjuntament, creen la convicció en el Tribunal que en el moment dels fets la intenció de la processada no podia ser altra que la de matar a P. J. B. L.. És més, a la vista de l'esmentat, no es valora la concurrència de la circumstància de traïdoria a tenor de l'acusació formulada, tot i que algunes de les circumstàncies d'autes ens podrien portar a considerar la mateixa.

CONSIDERANT SISÈ.- Afortunadament P. J. B. L. sobrevisqué a les ferides patides, gràcies a la ràpida assistència que rebé dels infermers que es trobaven davant l'edifici i que pogueren auxiliar-lo immediatament, i sobretot al fet que la darrera ganivetada comprimí la jugular sense arribar a punxar-la. Això no obsta que l'acció de M. R. A. fou idònia per a obtenir el resultat de mort, pel que ens trobem davant una temptativa acabada d'homicidi.

CONSIDERANT SETÈ.- El delicte de maltractaments en l'àmbit domèstic queda constituït atès que a la vista dels fets provats és indiscutible

que M. R. A. exercí violència sobre qui havia estat el seu cònjuge o persona amb qui mantenia una relació anàloga, pel que és innecessari insistir en aquest extrem, a fi d'evitar ser reiteratius.

CONSIDERANT VUITÈ.- Els fets declarats provats són doncs constitutius d'un delicte major d'homicidi en grau de temptativa i altre de maltractament en l'àmbit domèstic, delictes tipificats i penats, respectivament, als articles 102 i 114.2 del Codi Penal.

CONSIDERANT NOVÈ.- Dels esmentats delictes n'és responsable, en concepte d'autora, M. R. A. per haver realitzat personalment els fets punibles d'acord amb el previst als articles 20 i 21 del Codi Penal.

CONSIDERANT DESÈ.- La defensa sol·licita que li sigui d'aplicació a la seva representada l'atenuant d'arravatament, obcecació o un estat passional d'una importància semblant. En aquest sentit, es valora la pericial practicada en el curs de la vista oral, a petició de la defensa, i que fou molt clara en el sentit que M. R. A. no presentava patologia psiquiàtrica ni obsessiva, sinó que en tot cas patí un atac d'ira, no patològic, pel que fet que P. J. B. L. no volgués tornar amb ella, el que frustrava les seves expectatives. Aquesta situació de trencament de parella, frustració i ira cap a P. J. B. L. no comporta una pertorbació rellevant a nivell psiquiàtric, i per tant, no pot donar lloc a l'atenuant prevista a l'article 29.1 del Codi Penal.

CONSIDERANT ONZÈ.- Per a la determinació de les penes el Tribunal farà ús del disposat als articles 56 i 58.3 del Codi Penal disposa que "El tribunal fixa la pena de manera raonada, dins els límits establerts per la llei, segons el que resulti de l'aplicació dels articles anteriors, valorant les circumstàncies atenuants i agreujants concurrents i, en general, la gravetat del fet, les circumstàncies personals i la reinserció social assolida pel condemnat o les expectatives que afavoreixin una futura reinserció (...)". Pel que fa al delicte major d'homicidi, la seva imperfecta execució en grau de temptativa determina que la pena sigui de cinc a vuit anys. Pel que fa al delicte major de maltractament en l'àmbit domèstic, la pena prevista és de tres mesos a tres anys.

A fi d'individualitzar la pena, i partint també de la situació personal de la processada, es valora d'una banda la gravetat dels fets, doncs M. R. A. actua amb una violència inusitada, intentant immobilitzar el cap de la víctima durant l'apunyament, la gravetat de les lesions causades i la perseverança en la voluntat delictiva, anant a buscar una nova arma en dues ocasions. D'altra banda es té en consideració la manca d'antecedents penals de la processada, no podent ser valorat el penediment, doncs com declarà en el decurs de la vista oral el perit, el penediment ve donat per les conseqüències punitives que pateix la processada. Ponderat l'anterior s'imposa a M. R. A. la pena de cinc anys i mig de presó ferma i la pena complementària d'expulsió durant un període de vint anys, pel que fa al delictes major d'homicidi en grau de temptativa, i de sis mesos de presó ferma pel que fa al delictes major de maltractaments en l'àmbit domèstic.

CONSIDERANT DOTZÈ.- Tot responsable criminalment d'una infracció penal ho és també civilment, d'acord amb l'article 90 i següents del Codi penal, i per tant, M. R. A. haurà d'indemnitzar a les víctimes pels conceptes i imports que es detallen a continuació:

- A la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en reemborsament de les despeses mèdiques ja abonades, l'import de 2.682'82 €.

- A P. J. B. L.:

- En concepte de perjudici estètic, l'import de 2.000 €
- En concepte de pretium doloris, l'import de 7.500 €
- En concepte d'Incapacitat parcial permanent, i vist que és pacífic que P. J. B. L. treballava a ple temps en el moment dels fets, s'accepta el càlcul efectuat en base al salari mínim, doncs qualsevol altre resultaria més onerosos per a la processada, pel que es fixa en 2.049'04 €

- Al menor J. B. L., en concepte de pretium doloris, l'import de 2.000 €, atès que resta acreditat en autes, mitjançant pericial psicològica, que pateix un trastorn d'estrès posttraumàtic a conseqüència d'haver presenciat part de l'agressió que patí el seu pare.

CONSIDERANT TRETZÈ.- Altrament, de conformitat amb les disposicions dels articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, el

processat ha de ser condemnat al pagament de les despeses processals causades, a acreditar en període d'execució.

VIST les disposicions legals citades i altres de pertinent aplicació, en nom del poble andorrà, el Tribunal de Corts,

DECIDEIX

Condemnar a M. R. A. com a autora penalment responsable dels delictes majors d'homicidi en grau de temptativa i de maltractament en l'àmbit domèstic, sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de CINC ANYS I MIG DE PRESÓ FERMA i a la pena complementària d'EXPULSIÓ DEL PRINCIPAT, durant un termini de VINT ANYS, pel que fa al delicte major d'homicidi en grau de temptativa, i la pena de SIS MESOS DE PRESÓ FERMA, pel que fa al delicte major de maltractaments en l'àmbit domèstic.

Condemnar l'acusada M. R. A. a indemnitzar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social en l'import de 2.682'82 €, i a P. J. B. L., en nom propi i del seu fill menor, per l'import total de 13.549'04 €, d'acord amb els conceptes detallats en el dotzè considerant.

Condemnar també a M. R. A. al pagament de les despeses processals causades, a acreditar en període d'execució.

Contra la present resolució es pot interposar recurs d'apel·lació, davant del Tribunal de Corts en el termini de quinze dies naturals següents a la notificació, de conformitat amb el què disposen els articles 195 i següents del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manen i signem.